

Mohorske, potem pa tudi v katoliškem duhu uređovane časopise. S kakoršnjim berilom se bode bavila, takega mišljenja se bode tudi navzela: katoliškega ali pa brezverskega. Največo pozornost bi morali obračati na mladino, da je ne okuži liberalni duh sveta.

Bolj, ko se bo izobrazila na podlagi verskih načel, manj bo nerodnosti in hudobij — v boljsem položaju bo npravno življenje.

V prospeli katoliške in narodne zavesti je pa potrebno tudi dobre časopise med ljudstvo širiti. V ta namen naj bi domoljubi duhovskega in svetnega stanja v vsaki župniji ustanovili bralno društvo, to pa z malo letnino, n. pr. 60 kr., da lahko vsak pristopi, tudi siromak. Ljudje so sicer željni berila, vendar na to vsak gleda, da se za malo ceno dobi. Ako duhovnikom ali učiteljem ne dostaje časa za poslovanje pri bralnih društvih, pa lahko cerkovnik ali organist skrbi za red pri čitanji in izposojevanju listov in knjig. Zeleli bi pa nekoliko več pogumne vstrajnosti, ne da bi danes navdušeno začeli, jutri pa že — sramotno zaspali. Res, da so povsod razne ovire in nasprotovanja, pa ne bodimo malosrčni, le v dobri volji krepko naprej! D—č.

Svečanost Lurske Matere Božje v frančiškanski cerkvi v Mariboru.

Sv. oče papež Leon XIII. so redu sv. Frančiška privolili lašno sv. mašo o prikazni Matere Božje v Lurdu na Francoskem. Ta sv. maša bode slovesno prihodnjo soboto t. j. 11. februarja prvič v čast Lurske Matere Božje ob 6. uri. Po slovesni sv. maši bode pridiga o Lurski Materi Božji v slovenskem in na večer ob 6. uri v nemškem jeziku. Pridigovalo bodeta dva imenitna lurska romarja in velika častiveca Lurske Matere Božje v Mariboru. Vsi Marijini otroci in častiveci Lurske Matere Božje so k tej slovesnosti povabljeni. »Stori mi to veselje in pridi k meni«, je rekla Mati Božja Benardiki, »in jaz te bom storila srečno ne sicer na tem, ampak na vsem svetu!«

Mili darovi za družbo vednega češčenja:

Sv. Ilj pri Šaleku 9 fl. 25 kr., Sv. Benedikt v Slov. gor. 10 fl. 40 kr., Makole 40 fl., Sv. Marjeta na Pesnici 5 fl., Sv. Ana na Krembergu 14 fl. 30 kr., Vuzenice 2 fl., Vitanje 10 fl. 20 kr., Dobrna 5 fl., Dramlje 6 fl. 33 kr., Leskovec 2 fl.

Gospodarske stvari.

Ščavniško sadjarsko društvo ima v nedeljo, dne 12. februarja 1893. l. popoldne ob treh pri gosp. Aleziju Kreftu v Očeslavcih redni občni zbor s sledečim vspešdom: 1. Pozdrav predsednika. 2. Poročilo blagajnika. 3. Predavanje potovalnega učitelja g. Iv. Beleja. 4. Volitev novega odbora. 5. Pogovor o razdelitvi drevces med društvenike. Po zborovanju veselica s petjem in godbo! K obilnej udeležbi vabi Odbor.

Ptičice po zimi.

Nenavadno huda zima nas letos stiska. Ker je v jeseni malo deževalo, posušili so se studenci in potoki, da marsikje primanjkuje potrebne vode za ljudi in živino. To pa lahko, saj hoče, kar je ostalo še vode, popolnoma stisniti mraz. Časopisi poročajo iz raznih krajev o nenavadnem letošnjem mrazu. V pogorskih krajih kjer nam v najhujšej zimi kaže 15 stopinj pod črto po R° toplomeru, držalo se je letos precej dolgo 16 stopinj, enkrat celo 18°. To, kakor rečeno, je pri nas maloke-

daj. Ali še hujše je bilo v drugih krajih, posebno ob velicah rekah, kjer je mraz navadno hujši, skrčilo se je živo srebro od 22—24, v Celovcu enkrat celo do 30° pod ničlo. Iz kratka, povsod so stari ljudje pravili, da ne pomnijo že dolgo takšne zime.

Če je takšna zima že jako mučna za ljudi, posebno revne, če nenavaden mraz sili nam v hleve k živini, v kleti itd., kako pa je takrat za ljube ptičice, človeka najljubše prijateljice? Celo poletje so nas razveseljevale z ljubkim pevanjem, kmetu so preganjale škodljivi mrčes s sadnega drevja, njiv, travnikov, v hosti itd., sedaj pa jim je vse zamrznilo, da ne morejo do živeža. Če že ena nadloga — mraz — nas tako hudo tare, kako pa je ptičem, katere stiska še druga hujša, namreč glad. Mili Bog, gotovo jih dosti obnemore in in pomrje, kajti mraz od 24 stopinj pod ničlo je že dosti močen, da ptič na prostem zraku pade in od mraza pogine.

Zato pa se v takšnej sili ptice rade zatekajo k človeku v stanovanje, pod streho, v skednje, svisli itd. Ondi se še najde nekoliko zavetja pred mrzlim vetrom, pa tudi še morda dobi kakšno zrnice od žita, trave ali drugega plevela, kar jim jako dobro služi vsaj nekoliko potolažiti lačen želodček. Kaj naj pa tedaj stori pameten kmet? Ali naj pusti — kakor žal, da se mnogokrat zgodi, — da malopridni dečaki lovijo uboge ptiče v tičnice in zanjke, bodi-si da jih podavijo, ali pa imajo v kletkah za kratek čas, kjer tice prej ali slej poginejo? Ne, pameten kmet tega ne sme trpeti, temuč domisli se, koliko so mu ptice po letu koristile, kako ga dostikrat vedrile v otožnih urah z veselim petjem itd. Zato prepove loviti ptičev pri svoji hiši, še celo mačko kaznuje, ako jo zasači na ptičjem lovu. Še več, on poišče in vskrati nekoliko bolj medlega zrnja, da ob najhujšem mrazu zraven drugih svojih domačih živalij nakrmi tudi drobne tičke, enako, kakor se dostikrat zraven domače družine nasiti ptuj popotnik ali reven berač. Tudi ptičke so namreč božje stvarice in če je po ene strani greh jih trpinčiti, je po drugej dobro delo jih v sili preživljati.

Še posebej pa so, kakor rečeno, ptice kmetu ne- ločljive tovaršice. V spomladi ga spremljajo na njivi, kadar seje, po letu ga s petjem vabijo v hladno senco, kadar je ves utrujen in pōten, v jeseni mu spet sledijo, kadar spravlja pridelke. Preživljajo se same — s čemer, še enkrat rečeno, kmetu največ koristijo — le po zimi tedaj pridejo h kmetu prosit. Ne odganjajmo jih takrat, temuč vabimo jih k hišam, da bodo tudi po letu rade pri nas ostale. Če bomo tako ohranili in zaredili dosti ptičev, ne bodo mogli našim pridelkom škodovati celi roji požrešnega mrčesa, kajti vsaj enega sovražnika kmetu — mrčes — bodo toraj odgnale nam ptice.

Pohorski.

Sejmovi. Dne 10. februarja v Št. Juriji pri Celji. Dne 13. februarja v Gomilici in v Vidmu. Dne 14. februarja v Mariboru, na Ponikvi, v Brežicah, v Zalci, v Sevnici in v Račji. Dne 15. februarja v Arveži in dne 16. februarja v Bučah ter dne 18. februarja v Vuzenici.

Dopisi.

Iz Trbovelj. (Občinske zadeve.) Na god sv. Antona, dne 17. prosinca se je občinska pisarna od »Škrata« v kaplanijo prestavila. Škrat je naslov krēme prejšnjega župana, gospod Janeza Logarja; pod streho te krēme je bila mnogo let občinska pisarna, kar je ravno marsikateri pritožbi povod dalo. Zdaj je pisarna